

Súd: Krajský súd Trenčín
Spisová značka: 19CoP/21/2015
Identifikačné číslo súdneho spisu: 3714211787
Dátum vydania rozhodnutia: 04. 06. 2015
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Beáta Čupková
ECLI: ECLI:SK:KSTN:2015:3714211787.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Trenčíne v senáte zloženom z predsedníčky JUDr. Beáty Čupkovej a sudcov JUDr. Viery Škultétyovej a JUDr. Aleny Záhumenskej v právnej veci navrhovateľa E. proti odporkyni M., zastúpenej do nadobudnutia plnoletosti opatrovníkom Úradom práce, sociálnych vecí a rodiny P. V. - pracovisko P., o zníženie výživného, na odvolanie navrhovateľa proti rozsudku Okresného súdu Považská Bystrica zo dňa 12. januára 2015, č.k. 5P/45/2014-46, takto

rozhodol:

Rozsudok okresného súdu **p o t v r d z u j e .**

o d ô v o d n e n i e :

Napadnutým rozsudkom okresný súd zamietol návrh, ktorým sa navrhovateľ domáhal zníženia výživného na odporkyňu zo sumy 82,98 Eur na sumu 27,13 Eur mesačne od 01.08.2013. Právne svoje rozhodnutie odôvodnil ust. §78 ods. 1 Zákona o rodine, v zmysle ktorého zmenu pomerov za preukázanú nemal. Konštatoval, že rozsudkom Okresného súdu Žilina zo dňa 24.01.2005, č.k. 17C/63/04-55, ktorý nadobudol právoplatnosť dňa 25.03.2005, bolo rozvedené manželstvo rodičov odporkyne, ktorá bola v tom čase ako maloletá zverená do osobnej starostlivosti matky a navrhovateľ bol zaviazaný prispievať na jej výživu sumou 82,98 Eur mesačne. Od uvedenej doby sa výživné nezmenilo, navrhovateľ viackrát požiadal súd o zníženie výživného, ktoré návrhy súd zamietol, naposledy rozsudkom zo dňa 16.10.2014, sp. zn. 6P/50/2014, ktorý nadobudol právoplatnosť dňa 06.11.2014. Dňa 19.11.2014 navrhovateľ opätovne podal na súd návrh na zníženie výživného. Preskúmaním osobných, majetkových a zárobkových pomerov účastníkov súd prvého stupňa zistil, že tak v čase posledného rozhodovania o návrhu na zníženie výživného, ako i v súčasnosti je navrhovateľ nezamestnaný, evidovaný na úrade práce, poberá dávku v hmotnej núdzi vo výške 62,50 Eur mesačne. Je nemajetný, býva v byte svojej matky, pričom táto platí i náklady na bývanie, inú vyživovaciu povinnosť nemá. Matka odporkyne pracovala i pracuje v spoločnosti P. s priemerným mesačným zárobkom 556,36 Eur netto. Spolu s odporkyňou žije v prenajatom byte, za ktorý platí okolo 200 Eur mesačne. Odporkyňa je stále študentkou X. ročníka Gymnázia. Matka jej platí poistenie vo výške 13 Eur mesačne, paušál na mobil 10 Eur mesačne, financuje všetky školské i mimoškolské aktivity, zvýšené výdavky má so zdravotným stavom maloletej, ktorá navštevuje gastroenterologickú ambulanciu, lieči sa z atopického ekzému, laktózovej intolerancie. Súd prvého stupňa konštatoval, že posledné rozhodnutie o výživnom nadobudlo právoplatnosť dňa 16.11.2014 (správne 06.11.2014) a navrhovateľ návrh na zníženie výživného opätovne podal už 19.11.2014, pričom z vykonaného dokazovania mal súd za preukázané, že za tento čas nedošlo k žiadnej zmene pomerov ani na strane rodičov, ani na strane odporkyne. Súd prvého stupňa poukázal na skutočnosť, že zníženie výživného nie je ani v záujme v tom čase ešte maloletého dieťaťa. Vzhľadom na uvedené skutočnosti návrh navrhovateľa zamietol.

Proti rozsudku podal v zákonom stanovenej lehote odvolanie navrhovateľ, ktorý poukazoval na to, že dňa 12.08.2013 bol zaradený do evidencie ako uchádzač o zamestnanie na Úrade práce, sociálnych vecí a rodiny v K.. Nárok na dávky v nezamestnanosti mu priznané neboli, priznaná mu bola dávka v hmotnej núdzi od 01.09.2013 vo výške 61,60 Eur. Poukazoval na to, že je nemajetný, nevlastní žiadny nehnuteľný ani hnuteľný majetok, nemá žiadne úspory, žiadny účet, ani vkladnú knižku v banke, nevlastní cenné papiere a nie je majiteľom motorového vozidla. Stále je nezamestnaný, aktívne si hľadá prácu, čo sa mu nedarí, finančne aj materiálne mu pomáhajú príbuzní, bez ktorých si svoju existenciu nevie predstaviť. Na základe takéhoto stavu bol nútený podať tretí návrh na zníženie výživného po dobu, pokiaľ si zamestnanie so stálym a dostatočným príjmom nenájde. Súdu prvého stupňa vytýkal, že nijakým spôsobom nezohľadnil jeho terajší finančný a sociálny stav, upiera mu právo na spravodlivé, nestranné a objektívne súdne konanie. Domáhal sa zmeny napadnutého rozsudku a vyhovieť jeho návrhu.

K podanému odvolaniu sa písomne vyjadrila matka v tom čase ešte maloletej odporkyne, ktorá sa domáhala potvrdenia napadnutého rozsudku. Dôvodila, že navrhovateľ si vyživovaciu povinnosť plní nepravidelne, nepodporuje finančne žiadne aktivity odporkyne, v období rokov 2005- 2012 s ňou nebol v žiadnom kontakte. Dňa 28.06.2012 podvodom uzatvoril poisťnú zmluvu na meno maloletej, sfaľšoval jej podpis, za založenie zmluvy získal províziu, poisťné neplatil a vytvoril dlh 154,18 Eur. Je nespoľahlivý, rád vytvára dlhy, ktoré neplatí. Od predchádzajúceho rozhodnutia o výživnom došlo na strane odporkyne k zmene pomerov v tom, že sa stala študentkou gymnázia a v súčasnosti navštevuje tretí ročník. Odporkyňa navštevuje alergiológickú ambulanciu, gastroenterologickú ambulanciu, trpí na ezofagálny reflux, laktózovú intoleranciu a atopický ekzém. Mesačné náklady na zdravotnú starostlivosť sa pohybujú od cca 15 Eur mesačne. Všetky školské i mimoškolské aktivity (školské pomôcky, poplatky ZRPŠ, splátky na stužkovú slávnosť, kultúrne, športové podujatia, ošatenie, stravu) hradí matka, zabezpečuje jej nutné potreby pre primeraný vývoj (bicykel, kolieskové, ľadové korčule, lyžiarsku výstroj, notebook, tlačiareň, mobily, výlety, dovolenky pri mori, liečebný pobyt). Uviedla, že na Úrade práce v K. je veľa ponúk práce pre stredoškolsky vzdelaných ľudí, pričom navrhovateľ odmieta manuálne pracovať. Je nezdravo hrdý na svoj nemecký pôvod, neuznáva slovenské zákony, neakceptuje rozhodnutia daňových úradov, slovenských súdov, nedostavuje sa na súdne pojednávania. Vyjadrila presvedčenie, že navrhovateľ má neoficiálne príjmy. Pre nedostatočné výživné musela odporkyňa odmietnuť veľa možností zúčastniť sa školských pobytov v zahraničí.

Krajský súd preskúmal vec v zmysle ust. § 212 ods. 1 O.s.p. a dospel k záveru, že rozsudok okresného súdu je potrebné podľa § 219 ods. 1 O.s.p. ako vecne správny potvrdiť. Rozhodol bez nariadenia pojednávania odvolacieho súdu v zmysle ust. § 214 ods. 2 O.s.p., podľa ktorého možno o odvolaní rozhodnúť aj bez nariadenia pojednávania odvolacieho súdu.

Vyživovacia povinnosť rodičov k deťom vyplýva priamo zo zákona a plnenie tejto vyživovacej povinnosti trvá dovtedy, kým deti nie sú schopné samostatne sa živiť. Výživou dieťaťa, na ktorú obaja rodičia prispievajú, je uspokojovanie všetkých životných potrieb pre všestranný telesný a duševný rozvoj dieťaťa, teda nielen zabezpečovanie jeho odôvodnených hmotných potrieb, ale aj tých, ktoré sú dôležité pre jeho výchovu a všestranný rozvoj.

Rozhodnutie o výživnom nie je rozhodnutím nemenným. Priznané výživné možno v zmysle § 78 ods. 1 Zákona o rodine zmeniť v prípade, ak sa zmenia pomery účastníkov. Povinnosťou súdu je preto porovnávať okolnosti dôležité pre určenie výživného v čase poslednej úpravy výživného a v čase nového rozhodovania, pričom súd rozhoduje podľa stavu zisteného v čase vydania rozhodnutia.

Okresný súd v súlade s citovaným zákonným ustanovením postupoval správne, keď zameral svoje dokazovanie na preukázanie toho, či na strane oprávneného alebo povinného došlo k takej zmene pomerov, ktorá je dôvodom na zníženie alebo zvýšenie výživného pre odporkyňu. V danom prípade z obsahu spisu vyplýva, že súd prvého stupňa preukázanú zmenu pomerov od posledného rozhodnutia zo dňa 16.10.2014 rozsudkom, č.k. 6P/50/2014-57, ktorý nadobudol právoplatnosť dňa 06.11.2014, nemal, nakoľko navrhovateľ návrh na zníženie výživného opätovne podal ešte v mesiaci november 2014, a to konkrétne dňa 19.11.2014, teda o 13 dní. Mal za to, že vzhľadom na pomerne krátku dobu, ktorá uplynula od predchádzajúceho rozhodnutia o výživnom, t. j. od

právoplatnosti predchádzajúceho rozsudku do podania nového návrhu, nedošlo k žiadnym podstatným a trvalým zmenám pomerov, s ktorým názorom sa odvolací súd stotožňuje a zároveň dodáva, že ani v podstate k takýmto zmenám dôjsť za takéto krátke obdobie nemohlo. Nakoľko nebola na strane navrhovateľa zistená žiadna kvalifikovaná zmena pomerov, jednalo by sa o neprípustnú reparáciu predchádzajúceho súdneho rozhodnutia. V novom rozhodnutí o výživnom totiž nie je prípustná reparácia predošlého rozhodnutia o výživnom. Aj keď zákon nestanovuje dĺžku doby, ktorá má nevyhnutne uplynúť od vydania predchádzajúceho rozhodnutia o výživnom, pre vyhovieť návrhu na zníženie výživného je nevyhnutné, aby počas tejto doby od predchádzajúceho rozhodnutia nastala podstatná okolnosť ako na strane dieťaťa, tak aj na strane niektorého z rodičov. V prejednávanej veci je nepochybné, že od posledného rozhodnutia uplynula doba 13-tich dní, a preto postup súdu prvého stupňa, ktorý návrh zamietol z dôvodu uplynutia krátkej doby pre možnú zmenu rozhodnutia, je správny.

Pokiaľ navrhovateľ ako odvolací dôvod uviedol aj námietku zaujatosti proti Okresnému súdu Považská Bystrica, odvolací súd poukazuje na tú skutočnosť, že námietka zaujatosti nesmeruje proti konkrétnym sudcom, ale proti okresnému súdu, nemá preto zákonom požadované náležitosti, ktorými sú podľa § 15a ods. 3 veta prvá O.s.p.: uvedenie sudcov, dôvod vylúčenia podľa § 14 ods. 1 alebo 2 O.s.p., pretože iné dôvody zákon nepozná a kedy sa účastník dozvedel o dôvode vylúčenia. Podľa vety druhej citovaného zákonného ustanovenia na podanie, ktoré nespĺňa náležitosti námietky zaujatosti, súd neprihliadne, v tomto prípade sa vec nadriadenému súdu nepredkladá. Navrhovateľ neuviedol mená konkrétnych sudcov, voči ktorým má námietka zaujatosti smerovať. Z podania navrhovateľa je zrejmé len jeho nespokojnosť s neúspechom v konaní.

Z uvedených dôvodov odvolací súd rozsudok súdu prvého stupňa ako vecne správny potvrdil.

Rozhodnutie bolo senátom prijaté jednohlasne.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku odvolanie nie je prípustné.